

Podangis dactylocéras (Rchb.f.)Schltr.
synoniem: Listrostachis dactyloceras Rchb.f

Podangis dactyloceras foto A. Klaassen

Naamgeving

In de naam Podangis komen de Griekse woorden podos (voet) en angos (vaartuig) voor die afgeleid zijn van de spoor die aan de lip hangt en op een voet lijkt, terwijl in dactyloceras dactyl "op vingers gelijkend" betekent en ceras , 'hoornvormig'.

Podangis dactyloceras werd door R. Schlechter benaamd in 1918 in zijn "Beihefte zum Botanischen Zentralblatt". De soort werd ontdekt door F.M. Welwitsch bij Pungo Adongo in Angola en H.G. Reichenbach beschreef hem als Listrostachis dactyloceras in "Flora" in 1865.

Verspreiding en ecologie

Podangis dactyloceras komt voor in het regenwoud van West-Afrika van Sierre Leone tot Kameroen, en zuidelijk tot wel in Angola. Ook komt de soort verspreid in Oeganda en Tanzania voor.

Beschrijving

Als de plant geen bloemen heeft, is hij amper te onderscheiden van Rangaëris rhipsalisocia, het blad van de laatste is wat "harder". Zij worden dan ook als ze niet in bloei zijn vaak met elkaar verward; bloeien ze, dan is er geen verwarring mogelijk.

Het zijn kleine plantjes met een korte stam. Ook als het niet bloeit is het een erg decoratief plantje. De bladeren staan rechtop, gearrangeerd in een fan; ze zijn tweezijdig afgeplat, sikkelvormig, vlezig, puntig toelopend, tot 11 cm lang en 5 tot 12 mm breed.

De bloeiwijze ontstaat vanuit de oksels, tot 6 cm lang, inclusief de bloem, veelbloemig.

De vorm van de bloemen is klokbekerachtig. De structuur van de totale bloem is doorschijnend, parelwit van kleur. De helmknopkap is groen. Sepalen en petalen zijn elliptisch, stomp, 3 tot 5 mm lang en 3 tot 5 mm breed. Lip cirkelvormig, hol, 6 mm lang. Spoor aan de basis 11 tot 14 mm lang, breed bij de mond, samengetrokken in het midden en twee kleine puntjes aan het einde. Zuiltjes erg kort. Pollinia zitten vast aan twee steeltjes en een enkelvoudig rand kleefschijfje.

Cultuur

Wanneer u een dergelijk plantje zelf uit de import ontvangt dan heeft u de keuze uit opbinden of oppotten. Beide mogelijkheden voldoen goed. Mijn voorkeur gaat uit naar een hard blok, mexifern, of een kurkblok: dus materiaal dat nooit lang nat blijft. Mijn voorkeur voor een blok komt alleen maar voort uit het sneller drogen van de planten, want water in de oksels van de bladeren is funest. Kies altijd voor een zodanige bevestiging dat water altijd weg kan lopen (45° ten opzichte van het blokje).

We kweken ze bij nachttemperaturen van 12 tot 15° C in de halfschaduw met een bijna permanente hoge omgevingsvochtigheid.

Dagtemperatuur in de winter 16 tot 18° C, in de zomer 19° C en hoger. Geef een plaats waar voldoende luchtcirculatie is. Hangt u de soort te hoog of te eenzaam dan laten zich snel vormen van uitdroging zien. Bij potcultuur altijd met een aantal andere planten kweken, die zorgen dan voor

wat schaduw en de nodige vochtigheid. Wortels ontwikkelen zich buiten de pot. Laten zo! Wortels geven vaak een goed inzicht in juiste cultuur: bij een te droge cultuur verdwijnen snel de groene puntjes, te nat geeft rot. Regelmatig mesten in de groeitijd. Bij bloei opletten met water geven: bloemen smetten snel.

Rangaëris rhipsalisocia; tek. J. Lodewijk

Bijzonderheden

Van Podangis is er maar één: Podangis dactyloceras. Hij is zeer nauw verwant met Bolusiella, Diaphananthe en Aërangis. Qua habitus is hij sterk gelijkend op Rangaëris rhipsalisocia, qua bloem heeft hij dezelfde sterk doorschijnende structuur als Diaphananthe, maar de bloem is uniek in zijn bestuivingsmechanisme en in de vorm van zijn spoor.

A.Klaassen
april 1983